

Fesad çağında sünnete uymak

Turgay Namdar: “Fesad-ı Ümmet zamanda benim bir sünnetime ittiba eden yüz şehidin ecrini kazanabilir.” hadisinde geçen bisünneti kelimesinin anlamı nedir. Buradan -benim sünnetimi-, -benim herhangi bir sünnetimi- ya da -benim münhasır bir sünnetimi- hangisini anlamak gerekir. Yani örneğin sünneti ihya maksadıyla dişlerini fırçalamak yüz şehit sevabı kapsamında mıdır? Buradaki kelimenin anlamı eğer münhasırlık ifade ediyorsa, yani -bir sünnetimi- anlamı varsa hangi sünneti anlamak lâzım? Bu sünnet bazı hadislerde ifade edilen her şart altında dâvâsında sadâkati ifade eden “bir elime güneşi, bir elime ayı verseler dâvâmdan vazgeçmem” hadisinde ifade edilen mesleği devam ettiren anlamında anlaşılabilir mi?”

ZOR ZAMANLAR

Ümmetin her zor döneminde ümmeti sahil-i selâmete çıkararak mebuslar, yani mücedditler gelmiştir. Bu mücedditler veraset-i nübüvvet sırrına sahiptirler. Bu zevat-ı alişan geldikleri asırda Peygamber Efendimiz'in (asm) hangi sünneti, hangi mesajı öncelikli olarak fesada uğramış ise, ümmet hangi noktalarda dara düşmüşse, bozulma hangi noktalarda başlamış ise o noktalarda Peygamber Efendimiz'in (asm) sünnetini ve aydınlık yolunu göstermeye vazifelidirler.

Fesat ve dalâlet yolları sünnete zıt yollardır. Zulmetlidir. Karanlıktır. Menhustur. Ama caziptir. Cerbezecidir. Parlak görünür. İnsanlarca muteberdir. Bu sebeple zamanın imamına uymayan hemen herkes kolayca ağına düşer. Yanlış göremez. Yanlış doğru telâkki eder. Batılı hak zanneder.

Hani, asl'a benzeyen sahte mallar vardır. Rengi, boyu, şekli tıpkı asıl gibidir. Ama sahtedir, uyduruktur, bu sebeple ucuzdur; asla aslın yerini tutmaz.

Ümmeti Peygamber (asm) yolundan yüz çevirten dalâlet yolları aynen böyledir. Sünnete benzer. Ama sünnet değildir. İnsanlar ona sünnet diye değil; ama sünnet yerine uyar. Sünneti ise dışlar. Sünneti sürece mahkûm eder, o çağın geleneksel davranışı öyle idi, şimdi bu çağ başka der; asrî göreneğe uyar. Ve bunun dinsizlik olmadığını savunur. Oysa o dininin yolunu ve rengini kaybetmiştir. Çünkü o sünneti kaybetmiştir.

BEDİÜZZAMAN'IN IZDIRABI

Sünnet dediğin zaman şahane cerbeze yapar. "Peygamber (asm) eliyle yemek yemiş; o zaman sen de elinle ye! Önemli olan Kur'ân'a uymaktır. Zaten sünnet dediğin çoğu şey uydurma rivayetlerden ibarettir..." gibi kafa karıştırıcı içi boş cümleler kurarlar.

İnsanların çoğunu cezbederler. Böylece insanlar sünneti terk eder. Sonunda aslında Kur'ân'ı terk eder.

Bu fesat ve dalâlet öyle açıktan gelmez. Ümmeti kandıracak biçimde suret-i haktan görünerek gelir. Açıktan gelse zaten ümmet rağbet etmez.

İşte böyle zamanlarda veraset-i nübüvvet sırrına sahip zatlar ümmetin imdadına yetişirler. Ümmete sünnet yolunu gösterirler. Dalâlet ve bid'at yolunun fark edilmeyen, fark edilmediği için sakınılmayan, sakınılmadığı için kabul gören, kabul gördüğü için ümmeti dinden uzaklaştıran cazibesinden ümmeti korurlar.

Meselâ Bediüzzaman'ın şu haykırışı böyle meb'usane bir haykırıştır: "Eskiden tehlikeler hariçten gelirdi; onun için mukavemet kolaydı. Şimdi tehlike içeriden geliyor. Kurt gövdenin içine girdi. Şimdi mukavemet güçleşti. Korkarım ki cemiyetin bünyesi buna dayanamaz. Çünkü düşmanı sezmez. Can damarını koparan, kanını içen en büyük hasmını dost zanneder. Cemiyetin basiret gözü böyle körleşirse, iman kalesi tehlikededir. İşte benim ızdırabım, yegâne ızdırabım budur..."¹

YÜZ ŞEHİDİN SEVABINI KAZANMAK

Meselâ bu ahir zamanda Bediüzzaman'ın iman kalesine sahip çıkması ve sayısız burhanlarla iman kalesini tahkim etmesi... İslâm ümmetinin içine düştüğü hastalıkları keşfetmesi ve çareler söylemesi... Bu kabilden olarak ümitsizliğe düşmek, sıdkı terk etmek, yalana fazla revaç vermek, ümmet fertlerini birbirine bağlayan bağların gevşemesi, din adına meydana çıkmaktan din adına siyaset

yapmayı anlamak gibi... Daha nice hususlarda ümmetin içine düştüğü fecaati göstermesi ve ümmeti Kur'ân'dan ve sünnetten çarelere dâvet etmesi, Sünnet-i Seniyyeye çağrı manasına gelir.

İşte böyle zor zamanlarda bu mebuslara sadâkat göstererek uyanlar necat bulurlar, bid'attan, fesattan, dalâlete düşmekten kurtulurlar. Sünnete doğru biçimde uymuş olurlar.

Ve bu duruşlarıyla fitneden korundukları gibi, uhrevî olarak da -inşallah- yüz şehit sevabını kazanırlar.

Dipnot:

1- Tarihçe-i Hayat, Tahliller, Envar Neşriyat, s. 628.